

glagole veršivne (djanske), ampak tudi doveršivne rabiti; spoznal bo tudi, da prepoveduje Slovenec včasih bolje z glagolom veršivnim kot z doveršivnim; p.: „ne kradi, ne ubijaj“ (nam.: ne ubij nobenkrat).

S tem pa nočem nikomur veleovati, da mora govor svoj kar na vrat na nos spremeniti, ravno zato ne, ker vem, da ima vsaka navada železno srajco. Počasi se pa tudi daleč pride. Naj me toraj nihče za prenapetega ne šteje. Z veseljem ugledujem, da prve besede moje niso bile bob v steno. — Bistra mladina slovenska, v tebe upam!

Slovanski popotnik.

* „Šolski prijatelj“ se bode z novim letom nekoliko premenil. Razun šolskih reči in zadev družtvinih sv. Mohora bo donášal tudi lepoznavske reči mnogega zapopadka; izhajal bo pa vsaki mesec le enkrat na 2, ako se pa oglasi več naročnikov, na 3 póláh. Za družbinike sv. Mohora bo veljal zanaprej 1 fl. sr. — za druge (nedružtvinike) pa 2 fl. 12 kr. na leto.

* Ravnateljstvo gospodarskega društva horv. slav., v katerega področje za sadaj tudi narodni muzej spada, izvolilo je začasno do velikega zbora na mesto umerlega gosp. Rakovca gosp. dr. Praunsperger-a za tajnika društva, ki bo tudi „gosp. novine“ vredoval, za tem pa njega in gosp. majora Mh. Sabljava za čuvarja nar. muzeja. Spet v dobrih rokah je vse. (Nev.)

* Starašina vsih katoliških duhovnov v našem cesarstvu in morebiti v vsi Evropi je tačas veliki škof armenski rimskokatol. cerkve v Levovu (Lemberg) g. Sam. Štefanovič, ki, sedaj 104 let star, še zmiraj mašuje.

* „Serbski Dnevnik“, ki izhaja v Novem Sadu, smé zopet v Srbijo. kjer je bil poslednji čas prepovedan.

* Živa, časopis prirodničky (natora, časnik natoroznansk), kteremu sta vrednika prof. dr. Jan. Purkyně in Jan. Krejčí, in ki izhaja v Pragi že drugo leto, radostno naznanja nastop 3. tečaja, ker se nadja, da domorodci bojo, kakor dozda, verlo podpirali ta natoroznanski časopis, katerega se je izperva natiskovalo 1200, sedaj pa že 2000. — Lepo znamenje napredvajoče omike je, kjer se na vse strani koristno natoroznanstvo širi med narodom.

* Zvezek 3. „Časopisa muzea českého“ je ne davnej prišel na svetlo.

* „Za božjo voljo! kako je to, da nemore človek za drage dnarje lojenih sveč v Zagrebu dobiti!“ — je neka gospa uprašala svečarja. „Ne čudite se temu gospa! ali ne veste, da so Francozi in Turki ves loj za razsvetljenje na slavo pada Sevastopolja pokupili“ (Nev.)

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Celovca. Govori se, da se bo pokorivna delavnišnica (Zwangsarbeitshaus) tudi tukaj napravila, ker je pred 2 letoma umerli mestnján Ferd. Kaufmann celo svoje premoženje v ta namen oporočil.

Iz Štajerskega naznanja časnik kmet. družbe, da, kakor letos, se bo tudi prihodnje leto na god presv. cesarja, 18. augusta, 100 daril naj pridnišim poslom podelilo; vsako tako darilo znaša 20 fl. Kdor misli, da je vreden takega darila, naj s prošnjim pismom, ki mora podpisano biti od gospodarja poslovega, ondašnjega fajmoštra in župana, se oberne poslednji čas do konca prihodnjega mesca na predstojnika kmetijske podružnice tiste okolice, v kateri za posla služi.

Iz Lutomera 8. dec. H. Spet približava se konec leta; zato naj mi bode pripuščeno ozreti se po njem: kakovo je bilo.

Od sprotaletja (pomladi) že je bilo v naši okolici za poljodelatvo in za naše vinograde osobito prikladno vreme. Čversto in lahko zamogli smo doganjati svoje zemljiščne opravila in le po redkem nas je kako neprilčno vreme mudilo. Perva kop v vinogradih bila je zarad perhke zemlje po zbilni zimi lahka, in z manjšimi kakor navadnimi stroški opravljena. Bili smo zato veseli, da letos nam bode vinska terta dolgoletne rane izlečila (zacelila). Pa potegnil je drug veter: Že ob tertni rezi omuzavale so se očesa z rozg, ter se namerjavala je slaba tergatev. Čversto pognalo je letos rožje, posebno v bolj obdelanih toriščih; pokazalo še se nekaj grozdja, al popopraj mokrih in merzlih poletjih in jesenih slabe in omamljene terte so že pokazano grozdice jele skrivati. Pripomogla je še k temu na zahodni strani naše okolice toča — s pridružitvijo smoda in pikca *). Tergatev bila je letos raneja ko navadno, pa tudi pičila. Kjer se je druge leta po polovnjakih štelo, še letos na pinte ni bilo kaj računati. Cena letošnjega vina lutomerske okolice bila je spervega po 110—125 fl. štertínjak (to je 400 pintov ali bokalov); po okusu sladko, boljše ko lani, močno, pa v toplem vremenu natergano postalo je že nekoliko režno. Znamenit je letos njega prijetni cvet (duh ali aroma).

Odkar je ogerska mejna zabrana odstranjena, nas Madžari marljivo s svojim vinom previdjajo. — Sadje nas je letos celo zapustilo; silne gosence so nam cvetje z listjem požerle, in veliko čuda, da še je drevje živo ostalo. — V žetvi so režení klasi le slabo donášali, na več krajih komaj da so dobili nečisto seme. Pšenica in ječmen bila sta po srednem, oves lep, prosa zdatne, fižol in vse sočivje še po volji, posebno lepo pa so se skazale tikve (buče) in pa koruza; krompir je bil lepši in zdravši, zelje in repa pa slaba, da si moramo od drugih krajev — Ptuja — dovažati. Ajdo — veliki kos živeža našega ljudstva — nam je preobilén mraz (slana) bil podrezal, da že sadaj drevenka (40 p.) po 3—4 fl. srebra velja. Svinska zabel kaže sploh dražejša postajati, ker ni ga zernja, ne želoda, ne sadja; vendar se dosihmal sloke svinje še po pravi ceni dobivajo. — Drugi-krat kaj več.

Iz Dobrove poleg Ljubljane. A. P. — Tudi iz naše tihe dolinice naj kaj v „Novice“ povemo. — Letina je bila pri nas, kakor drugod, zavoljo prehude slane le srednja; vendar pa se je nam sočivje še precej dobro obneslo, — posebno pa korenje in repa. Tudi „veliko korenje“ smo pri nas poskusili. Vsejali smo ga z domačim korenjem vred na ravno tisto njivo, tedaj enako pognojeno in obdelano; le toliko smo mu poboljšali, da smo samega, — domačega pa med drugo žito sejali. „Veliko korenje“ je zrastle daljše od domačega, vendar debelše in boljše ni nič bilo, in tedaj domačega korenja še dozda ni prekosilo. — Slišal sem tudi unidan nektare naših kmetovavcov se od ajde pomenkovati, kateri so uganjevali: kako bi kaj bilo, če bi zanaprej ajdo dvakrat sejali, spomladi in na jesen? — Djal sem, da bi bilo tudi to nevarno, in da bi se težko splačalo ali pa celó v škodo šlo, — toda odgovorili so mi, da se jim ajdov kruh in ajdovi polití žganci še nekako naj bolje priležejo **) itd. Tudi tur-

*) Rozgna bolezen, kolikor se je je pri nas pokazalo, se je le malo kde, morda na kakih brajdah, nahajala. Pis.

**) Res je, — pa če bi le tako negotovi ne bili! Slana se že več let bolj pogostoma primirja, kakor nekda. Dozdeva se nam, da je podnebje ene leta vse drugačno, kakor je včasih bilo. Kakošne zime, koliko snega smo kadaj imeli in kako dolgo — zdaj so nekako vse drugačne letine. Ali ni res? Od tod menda tudi mnoge bolezni krompirja, terte in drugih sadežev. V tacihi okoljšinah ne smemo preterdovratni biti in se nekoliko ravnati po času, kteremu zapovedovati ne moremo, kakošen naj bode! Vred.